

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoE/183/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514208835
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Martináková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3514208835.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávnenej maloletej Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenej matkou V. Z., bytom Y. č. XXX, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. J. B., so sídlom E., Q. XXXX, proti povinnému V. Z., bytom K. Q. nad B., Z. XXXX/XX, právne zastúpenému advokátom JUDr. Q. D., so sídlom K. Q. nad B., V. XX, o vymożenie výživného, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 12Er/934/2014-34 zo dňa 23. októbra 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku II. o zastavení exekúcie v časti vymożenia výživného na mal. Q. za obdobie od marec 2014 do august 2014 vo výške 75,00 €, v časti vymożenia bežného výživného vo výške 100,00 € mesačne od 01.09.2014 a vo výroku III. o trovách exekúcie z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa výrokom I. zamietol námietky povinného proti exekúcii, výrokom II. zastavil exekúciu v časti vymożenia výživného na mal. Q. za obdobie od marec 2014 do august 2014 vo výške 75,00 € a v časti vymożenia bežného výživného vo výške 100,00 € mesačne od 01.09.2014, výrokom III. žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 50 ods. 1, § 57 ods. 1 písm. f/, § 58 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok a § 162 ods. 1, 2 zák. č. 99/1963 Zb. O.s.p. Občiansky súdny poriadok.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že exekučným titulom v danej veci je rozsudok č. k. 9P/7/2013-96 zo dňa 06.02.2014 vydaný Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 19.03.2014 vo výroku IV., ktorým bola povinnému uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej Q. mesačne sumou 100,00 €, a to vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred k rukám navrhovateľky počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva. Krajský súd Trenčín rozsudkom č. k. 4CoP/46/2014-129 zo dňa 11.09.2014 síce znížil vyživovaciú povinnosť voči mal. Q. na sumu vo výške 75,00 € mesačne od 19.03.2014 do 30.06.2014, avšak táto okolnosť nastala až po tom, ako oprávnená podala návrh na vykonanie exekúcie. Napriek tejto skutočnosti povinný uhradil aj naďalej výživné na mal. Q. iba vo výške 50,00 €, čím mu vznikol dlh na výživnom za obdobie od marca 2014 do augusta 2014 vo výške 300,00 €. Následne Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozsudkom č. k. 9P/7/2013-157- zo dňa 12.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 4CoP/18/2015-186- zo dňa 18.06. 2015 rozhodol tak, že odporcu (povinného) zaviazal prispievať na mal. Q. Z. s účinnosťou od 01.07.2014 vo výške 100,- € mesačne; a nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.07.2014 do 12.12.2014 v celkovej sume 250,- € povolil odporcovi (povinnému) zaplatiť v mesačných splátkach po 30,- Eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku. V čase podania návrhu na vykonanie exekúcie t. j. dňa 11.09.2014 vzniklo na základe vykonateľného exekučného titulu (rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 9P/7/2013-96-) zameškané výživné za obdobie od marca 2014 do augusta 2014 na mal. Q. vo výške 300,00 €. Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že oprávnená podala návrh na vykonanie exekúcie na vymożenie zameškaného výživného vo výške 300,00 € oprávnene, keď v tom čase bol

povinný zaviazaný na úhradu výživného rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 9P/7/2013-96- zo dňa 06.02.2014, kedy lehota na plnenie začala v zmysle § 162 ods. 1 O.s.p. plynúť odo dňa doručenia. Nakoľko povinný v podaných námietkach neuviedol žiadne skutočnosti, pre ktoré by súd prvého stupňa mohol jeho námietkam vyhovieť, súd prvého stupňa rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a námietky povinného v celom rozsahu zamietol. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvého stupňa ďalej uviedol, že povinnosť povinného platiť výživné mesačne vo výške 100,00 € bola znížená rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 4CoP/46/2014-129- zo dňa 11.09.2014 na sumu vo výške 75,00 € mesačne a to od 19.03.2014 do 30.06.2014. Krajský súd Trenčín rozsudkom č. k. 4CoP/18/2015-186- zo dňa 18.06.2015 potvrdil rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 9P/7/2013-157- zo dňa 12.12.2014, ktorým bol odporca (povinný) zaviazaný platiť výživné od 01.07.2014 vo výške 100,00 € mesačne, pričom nedoplatok za obdobie od 01.07.2014 do 12.12.2014 vo výške 250,00 € bol otec maloletej povinný zaplatiť v mesačných splátkach po 30,00 € od právoplatnosti rozsudku. Povinný mal teda na základe vyššie uvedených rozsudkov zaplatiť za obdobie od marec 2014 do jún 2014 výživné vo výške 225,00 € (3 x 75,00 €) a za obdobie od júl 2014 do augusta 2014 výživné vo výške 300,00 € (3 x 100,00 €). Z tohto dôvodu súd v súlade s § 58 ods. 1 Exekučného poriadku bez návrhu v spojení s § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku exekučné konanie zastavil a to v časti vymoženía výživného za obdobie od marec 2014 až august 2014 vo výške 75,00 € a v časti vymoženía bežného výživného vo výške 100,00 € mesačne od 01.09.2014. Na základe vyššie uvedených skutočností bude pokračovať súdny exekútor vo vymáhaní zameškaného výživného vo výške 225,00 za obdobie od marec 2014 do august 2014, nakoľko rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 9P/7/2013-157- zo dňa 12.12.2014 bolo umožnené odporcovi (povinnému) splácať nedoplatok za obdobie od 01.07.2014 do 12.12.2014 vo výške 250,00 € v mesačných splátkach po 30,00 € od právoplatnosti rozsudku. Z uvedeného vyplýva, že súdny exekútor bude povinný vydať nové upovedomenie o začatí exekúcie, keďže sa zmenila výška pohľadávky oprávnenej voči povinnému a teda zmenil sa aj základ pre výpočet výšky trov súdneho exekútora. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa na základe ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd rozhodne, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V danej veci mal odporca (povinný) úspech len čiastočný, keďže súd jeho námietky zamietol, avšak na základe jeho tvrdení a okolností, ktoré nastali po vydaní exekučného titulu, exekúciu v časti zastavil.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie oprávnená, a to čo do výroku II. o čiastočnom zastavení exekúcie a výroku III. o trovách exekúcie. Uviedla, že rozhodnutie v napadnutej časti považuje za nezákonné a nepreskúmateľné. Súdu prvého stupňa vytýkala, že pre svoje rozhodnutie o zastavení exekúcie v časti vymoženía bežného výživného vo výške 100 € mesačne od 01.09.2014 neuviedol v odôvodnení žiadny dôvod, čo zakladá v tejto časti nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Poukázala na skutočnosť, že platenie výživného podlieha ochrane súdmi, pričom tvrdila, že súd nemôže bez návrhu povinného zastaviť exekúciu výživného. Doterajšie správanie povinného podľa jej názoru nedáva záruku, že bude súdom určené výživné dobrovoľne riadne platiť, keďže tak nečinil ani v minulosti, pričom povinnému vytýkala, že nemá ani zriadený trvalý príkaz na platenie výživného. Výrok III. o trovách konania považovala za nezákonný, nakoľko súdom prvého stupňa jej mala byť priznaná plná náhrada trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., vzhľadom na zamietnutie námietok povinného proti exekúcii. Z uvedených dôvodov žiadala, aby odvolací súd napadnutého rozhodnutie zmenil tak, že zastaví exekúciu len v časti vymoženía výživného za obdobie od marca 2014 do augusta 2014 vo výške 75 € a prizná jej trovy konania vo výške 273,12 €.

Povinný vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že žiadal o zastavenie exekúcie podaním zo dňa 19.01.2015. Spochybnil tvrdenia oprávnenej, že si svoju vyživovaciu povinnosť dobrovoľne neplní. Uviedol, že je pravdou, že neuháradzal výživné uložené rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 9P/7/2013-96 vo výške 100 €, pretože sa voči nemu odvolal a až do rozhodnutia o odvolaní platil oprávnenej výživné vo výške 50 € ako mu bolo uložené predbežným opatrením Okresného súdu Čadca č.k. 10P/26/2013 zo dňa 08.04.2013. Uviedol, že sa v minulosti stalo, že poslal výživné o pár dní neskôr, čo bolo spôsobené tým, že zamestnávateľ meškal s výplatou. Výživné momentálne platí tak, ako má uložené súdom, pričom každý mesiac spolu s bežným výživným uhrádza aj dlžné výživné. S požiadavkou oprávnenej, že jej súd prvého stupňa mal priznať plnú náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., povinný uviedol, že hoci súd jeho námietky proti exekúcii zamietol, exekúciu však zastavil, preto nemožno hovoriť o plnom úspechu oprávnenej vo veci. Pokiaľ oprávnená poukazovala na ust. § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa jeho názoru toto ustanovenie ani nemožno v tomto prípade použiť, nakoľko pri zastavení exekúcie sa použije § 200 ods. 5 Exekučného poriadku. Vzhľadom k tomu,

že si svoje povinnosti riadne plní, v súlade s právoplatnými a vykonateľnými rozhodnutiami súdu, nemá žiadne podližnosti voči oprávnenej, žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil. Za podanie vyjadrenia k odvolaniu žiadal priznať trovy konania vo výške 113,80 €.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu (vo výroku II. o čiastočnom zastavení exekúcie a vo výroku III. o trovách exekúcie) podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f, / h/ O.s.p. a vec mu vrátiť na ďalšie konanie podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia z týchto dôvodov:

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že dňa 24.09.2014 bola na súd prvého stupňa doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Ing. V. Q. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prospech oprávnenej mal. Q. Z. zastúpenej matkou V. Z. proti povinnému V. pre vymożenie výživného, na podklade exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 9P/7/2013-96 zo dňa 06.02.2014, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňom 19.03.2014.

Vo veci bolo dňa 27.11.2014 vydané poverenie na vykonanie exekúcie na vymożenie povinnosti uhradiť zameškané výživné za obdobie marec 2014 - august 2014 na mal. Q. vo výške 300 € a ďalej bežné výživné vo výške 100 € mesačne od 01.09.2014 a trov exekúcie.

Povinný podal v zákonnej lehote dňa 23.01.2015 u súdneho exekútora námietky proti exekúcii, trovám exekúcie a žiadal zastaviť exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. a/, g/ Exekučného poriadku. Uviedol, že na maloletú platil výživné vo výške 50 € mesačne v súlade s predbežným opatrením Okresného súdu Čadca sp. zn. 10P/26/2013 zo dňa 08.04.2013 a nie podľa predbežne vykonateľného rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 9P/7/2013-96, ktorým bol vo výroku IV. zaviazaný prispievať maloletej Q. na výživné vo výške 100 € mesačne. Proti uvedenému rozsudku totiž podal odvolanie a odvolací súd znížil jeho vyživovaciú povinnosť za obdobie 19.03.2014 do 30.06.2014 na sumu 75 €, preto nemôže byť suma zameškaného výživného 300 €, ako uvádzala v návrhu oprávnená. Mal za to, že exekúcia je neprípustná a žiadal exekúciu zastaviť.

Súd prvého stupňa rozhodol o podaní povinného tak, že napadnutým uznesením č.k. 12Er/934/2014-34 zo dňa 23.10.2015 námietky povinného proti exekúcii zamietol, výrokom II. čiastočne zastavil exekúciu v časti vymożenia výživného na mal. Q. za obdobie od marca 2014 do augusta 2014 vo výške 75 €, ako i v časti vymożenia bežného výživného od 01.09.2014.

V rade prvom odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že súd prvého stupňa závažne pochybil, pokiaľ maloletej v danom konaní neustanovil za zástupcu kolízneho opatrovníka. V exekučnom konaní sa síce pripúšťa, aby dieťa v konaní o vymożenie výživného od povinného rodiča, pri podaní návrhu zastupoval druhý rodič, ale ak počas exekúcie dôjde k stretu záujmov medzi rodičom a oprávneným dieťaťom, musí byť maloletemu ustanovený kolízny opatrovník, ktorý potom zastupuje dieťa v rozsahu určenom súdom. Medzi takého prípady sa radí aj situácia, keď povinný rodič navrhuje zastavenie exekúcie z dôvodu, že vymáhané výživné zaplatil. (R 21/1981 civ.)

Odvolací súd pri preskúmaní spisu ďalej zistil, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je možné žiadnym spôsobom zistiť, akým spôsobom a na základe akých skutočností súd prvého stupňa dospel k záveru, že sú dané dôvody na čiastočné zastavenie exekúcie. Do rozhodnutia súdu prvého stupňa povinný predložil len kópie 6 ks poštových poukážok z roku 2014 preukazujúcich úhradu jednotlivých súm v rozpätí od 31,45 € do 75 € v prospech matky maloletej, pričom najmä pri úhrade 31,45 nie je zrejmé, o akú platbu povinného by presne malo ísť, hoci povinný uviedol, že ide o zameškané výživné.

Vo vzťahu k zastaveniu exekúcie o vymożenie zročného výživného je potrebné, aby súd prvého stupňa presne zistil a v odôvodnení rozhodnutia uviedol, ktoré jednotlivé splátky výživného a v akom rozsahu považuje za uhradené a ktoré konkrétne splátky majú byť predmetom exekúcie. Rovnako vo vzťahu k zastaveniu exekúcie pre vymożenie bežného výživného vo výške 100 € mesačne od 01.09.2014 je potrebné, aby povinný nebol v omeškaní s úhradou už zročného výživného na maloletú oprávnenu a okolnosti na strane povinného odôvodňovali záver, že výživné bude ďalej platiť dobrovoľne.

Námietku oprávnenej, že povinný nezriadil trvalý príkaz na úhradu výživného odvolací súd považoval za irelevantnú. Takúto povinnosť žiadny právny predpis neukladá a je na vôli povinného, aký spôsob platby výživného si zvolí.

Z dôvodov uvedených vyššie odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku II. o čiastočnom zastavení exekúcie a vo výroku III o trovách exekúcie zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

V ďalšom konaní súd prvého stupňa ustanoví maloletej oprávnenej kolízneho opatrovníka na zastupovanie v konaní, predvolá účastníkov konania a odstráni rozpory v ich tvrdeniach o platení výživného povinným na maloletú oprávnenú. Po odstránení týchto rozporných tvrdení opätovne o návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozhodne.

Vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvého stupňa viazaný (§ 226 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.